

Az Úr teljesítette kérésemet, amit kértem tőle

Szeretek várakozni, készülődni. Készíteni a szívem egy fontos találkozásra valakivel. Várakozni valamire, amit nagyon szeretnék. Kamaszkorom álmodozásaiban szinte az egész életemet megterveztem. Hogy mi leszek, hol fogok lakni, ki lesz a társam ... Aztán a várakozás, ... hogy mi teljesül, mi valósul meg belőle...?

Sámuel könyvéből megtudjuk, hogy Annának nincs gyermeke és gyermekért imádkozik. Aztán olvashatjuk hálaadó imáját, mert megszületik a gyermeke. Áldott várakozás, aminek a végén teljesül a kérés. És gyönyörű az Istennek mondott hálaadó ima.

Mária imája más. Nem egy kérés előzi meg, és nem a kérés beteljesüléséből fakad. Mária életében váratlan dolog történik. Emberi dimenzióban megkockáztatom, tragédia. Gyermeket vár, aki csodás módon fogant egy el nem hált kapcsolatban. El tudja ezt fogadni? El tudja ezt hinni? El tudja ezt fogadtatni Józseffel? És a körülöttük élők véleménye? Ők mit fognak szólni, mit fognak megérteni ebből az egészből?

És Mária magasztalja az Urat! Ez az ima nem egyszerű hálaadás, hanem ráhagyatkozás. A váratlan, a tragikus, az életünkre nézve kritikus történés elfogadása.

„Legyen nekem a te igéd szerint!” Hálát ad azért, hogy Isten akaratát teljesítheti.

Istenem!

Mi emberek nagyon önfejűek vagyunk! Hiszünk a meglátásainkban, a terveinkben, elképzeléseinkben. Nehéz egy akaratot végrehajtani, ami más, mint a miénk. Akkor is, ha Isten áll mögötte. Pláne, ha nem tudjuk, nem sejtjük a kimenetelét.

Istenem!

Adj nekünk – csak egy kicsit – Mária hitéből, hogy magasztalni tudjunk akkor is, ha a dolgok nem az elképzeléseink szerint történnek. Ha nem értjük, hogy miért történik velünk ez a tragédia, miért e fájdalom, megpróbáltatás.

Amikor Máriához hasonlóan mi is ki tudjuk mondani, „Legyen meg a Te akaratod!”, akkor a nehézséggel szembeni berzenkedésünk elcsitul. Belesimulunk Isten akaratába.

Baloghné Berényi Rita, Debrecen